

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ว่าด้วย จรรยาบรรณบุคลากรในมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับเกี่ยวกับจรรยาบรรณบุคลากรในมหาวิทยาลัย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑
จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ว่าด้วย จรรยาบรรณบุคลากรในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

“คณะกรรมการจรรยาบรรณ” หมายถึง คณะกรรมการจรรยาบรรณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

“คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ” หมายถึง คณะกรรมการส่งเสริม
จรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

“บุคลากร” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และ
พนักงาน ในมหาวิทยาลัยทุกประเภทตำแหน่ง ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานใน
มหาวิทยาลัยโดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของ
มหาวิทยาลัย

“ตำแหน่งวิชาการ” หมายถึง ตำแหน่งที่ทำหน้าที่สอนและวิจัย ตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“จรรยาบรรณ” หมายถึง ประมวลความประพฤติที่พึงงาม เพื่อรักษาและ ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง ฐานะของบุคลากร ที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น และให้หมายความ รวมถึงจรรยาบรรณวิชาชีพเฉพาะ ที่องค์กรวิชาชีพนั้นๆ กำหนดด้วย

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างเป็นทางการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือกอง

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความ และวินิจฉัย

หมวด ๑

จรรยาบรรณบุคลากร

ข้อ ๕ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณตามลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะ วิชาการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ข้อ ๖ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ มีเจตคติที่ดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการ เป็นบุคลากร

(๒) ใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหา ประโยชน์โดยมิชอบในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณ วิชาชีพนั้นด้วย

(๓) พัฒนาตนเอง ในการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะ การทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๔) พัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมและจริยธรรม

ข้อ ๗ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาค และ ปราศจากอคติ

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความขยันหมั่นเพียร รอบคอบ รวดเร็ว ถูกต้องและสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

(๓) เป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและทางราชการให้มากที่สุด

(๔) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๘ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผล โดยมีจรรยาบรรณตามหลักธรรมาภิบาล

(๒) ปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจไมตรี เอื้ออาทร มนุษยสัมพันธ์อันดี และให้เกียรติต่อกัน

(๓) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนเองและส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหา ร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๔) ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๕) ละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

ข้อ ๙ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ ดังนี้

(๑) ใช้ภาษาด้วยถ้อยคำและสำนวนที่ชัดเจนสุภาพ เหมาะสม และเข้าใจง่ายในการสื่อความหมายต่อนักศึกษาและผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ

(๒) ละเว้นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบจากนักศึกษาและผู้รับบริการ

(๓) บริการข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ต่อนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความเต็มใจและรวดเร็วทันเวลาตามที่หน่วยงานกำหนด

(๔) ให้การบริการนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความถูกต้องเป็นธรรม ด้วยจิตสำนึกที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส

(๕) ละเว้นการแนะนำนักศึกษาและผู้รับบริการให้ดำเนินการใดๆ อันผิดไปจากหลักศีลธรรม กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

ข้อ ๑๐ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม ดังนี้

(๑) ให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อมีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๒) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) ละเว้นการรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัย ที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและภายหลังทราบว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๑๑ บุคลากร ตำแหน่งวิชาการนอกจากปฏิบัติตามจรรยาบรรณข้างต้นแล้ว พึงมีจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไปทั้งทางกาย วาจาและจิตใจ

(๒) อบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะนิสัย คุณธรรมและ จริยธรรมที่ถูกต้องดีงามให้แก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๓) ปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเมตตา โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิษย์มีความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคม

(๕) ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ จ้าง วาน ให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

(๖) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาการ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ

(๗) สอนศิษย์อย่างเต็มใจ ตรงต่อเวลาและเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

(๘) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกและความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละและอดทน

(๙) ส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยปราศจากการครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดๆ

- (๑๐) หมั่นศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาวิชาการ ให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง
- (๑๑) กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ภายในกรอบความรู้ความสามารถ ประสพการณ์และความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตนเอง
- (๑๒) ปฏิบัติภารกิจ ด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ แก่ชุมชน ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ
- (๑๓) ปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยตามที่คณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติกำหนด
- (๑๔) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมสนับสนุน การพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศชาติ
- (๑๕) ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน และประเทศชาติ
- (๑๖) ปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร

ข้อ ๑๒ บุคลากรกระทำผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิด จรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาหรือ บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๓) เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา หรือผู้รับบริการเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด
- (๔) เปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติ หน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) สอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือ ฝ่าฝืนศีลธรรม อันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) เปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (๗) ขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่ง สั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิด ความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (๘) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุ ให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า สิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อ ๑๓ บุคลากรกระทำผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัย

การกระทำผิดจรรยาบรรณตามข้อ ๖(๒) ข้อ ๗(๑)(๔) ข้อ ๘(๕) ข้อ ๙(๒)(๕) ข้อ ๑๐(๓) ข้อ ๑๑(๕)(๘)(๑๓) ข้อ ๑๒ และที่คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณกำหนด ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย

การกระทำผิดตามวรรคแรก อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

- (๑) ตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

หมวด ๒

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๕ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าบุคลากรผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณเห็นสมควรให้สอบสวนจรรยาบรรณ ให้อธิการบดีเสนอสภามหาวิทยาลัยตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย และเป็นกรณีการกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณอธิการบดีจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่ากรกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๖ การสอบสวนและพิจารณาต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้ และให้การคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการและพิจารณาทางจรรยาบรรณ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการและพิจารณาทางวินัยของมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ และหากการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นเป็นความผิดทางวินัยด้วยก็ให้บุคลากรผู้นั้นได้รับโทษทางวินัยด้วย

บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องที่มีได้กำหนดว่าเป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณี และหากบุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บน ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๓

การส่งเสริมและควบคุมให้เป็นไปตามจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๘ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ” ประกอบด้วย

(๑) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายจำนวน ๑ คน ประธานกรรมการ

(๒) คณบดี ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๒ คน กรรมการ

(๓) หัวหน้าหน่วยงานอื่นที่เทียบเท่าคณะนอกจาก (๒) ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๒ คน กรรมการ

(๔) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ กรรมการ

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทคณาจารย์ประจำ ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน กรรมการ

(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายของมหาวิทยาลัย จำนวน ๑ คน กรรมการ

(๗) หัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานบุคคล กรรมการและเลขานุการ
ให้นิติกรมหาวิทยาลัยคนหนึ่ง เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
การได้มาซึ่งกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัย

กำหนด

กรรมการตาม (๒) (๓) และ (๕) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ซ้ำได้

กรรมการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจรรยาบรรณหรือวินัยให้ยุติการปฏิบัติงานจนกว่าการสอบสวนพิจารณาจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัยหรือจรรยาบรรณ
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีตำแหน่งกรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวัน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้มีกรรมการใหม่ภายในสามสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการใหม่

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดและปรับปรุงจรรยาบรรณบุคคลากรให้เหมาะสมและทันต่อสถานการณ์โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) จัดทำคู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณและเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน
- (๓) กำกับ ติดตาม ตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณบุคคลากร
- (๔) สร้างมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
- (๕) ยกย่อง และประกาศเกียรติคุณ ผู้ที่ประพฤติตามจรรยาบรรณจนได้รับการยอมรับจากสังคม

(๖) สอบสวนพิจารณาเสนอโทษทางจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรงต่อผู้บังคับบัญชา

(๗) ดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิด
จรรยาบรรณ

(๘) เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือบุคคลช่วยปฏิบัติงานในอำนาจ
และหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๙) มีอำนาจกำหนดการกระทำผิดจรรยาบรรณ ที่เป็นความผิดวินัย หรือ
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเพิ่มเติม โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๒๑ การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ ให้ผู้บังคับบัญชาและคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ ส่งเสริม กำกับ
ติดตาม ดูแลและประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยให้
คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณรายงานผลให้สภามหาวิทยาลัยทราบทุกหกเดือน

ข้อ ๒๓ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ เรียกว่า “คณะกรรมการ
จรรยาบรรณ” เพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นกรณี ๆ ไป ประกอบด้วย

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิจากสภามหาวิทยาลัย ประธานกรรมการ

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย กรรมการ

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคุณธรรม กรรมการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหาร กรรมการ

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารงานบุคคล กรรมการและเลขานุการ

การได้มาซึ่งกรรมการให้เป็นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัย
กำหนด

ข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สอบสวนพิจารณาเสนอโทษทางจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรงต่อผู้บังคับบัญชา

(๒) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๒๕ ในการประชุมดำเนินการสอบสวนให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัย
ว่าด้วย การตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณา มาใช้บังคับโดยอนุโลม
เพื่อสอบสวนพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ

หมวด ๔

การอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๖ บุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์
ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วัน
ที่ได้รับทราบคำสั่ง

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการและพิจารณาอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณ
ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์โทษทางวินัยของ
มหาวิทยาลัย มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๑

อารีย์ วงศ์อารยะ

(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา